

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Anotato Dikastirio Kyprou — Cyperská republika) — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias/Anatheoritiki Archi Prosforon

(Vec C-570/08) ⁽¹⁾

(Verejné zmluvy — Smernica 89/665/EHS — Článok 2 ods. 8 — Orgán, ktorý nemá súdnu povahu a je príslušný pre preskúmanie — Zrušenie rozhodnutia verejného obstarávateľa o vybratí ponuky — Možnosť verejného obstarávateľa podať proti tomuto zrušeniu opravný prostriedok na súd)

(2010/C 346/12)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Anotato Dikastirio Kyprou

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Žalovaný: Anatheoritiki Archi Prosforon

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Anotato Dikastirio Kyprou (Cyprus) — Výklad článku 2 ods. 8 smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES L 395, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246) — Právo verejného obstarávateľa podať na súd opravný prostriedok proti rozhodnutiam orgánu zodpovedného v zmysle tohto ustanovenia, ktorý nemá súdnu povahu

Výrok rozsudku

Článok 2 ods. 8 smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992, sa má vykladať v tom zmysle, že z neho pre členské štáty nevyplýva povinnosť zaviesť aj pre verejných obstarávateľov opravný prostriedok súdnej povahy proti rozhodnutiam orgánov, ktoré nemajú súdnu povahu a sú príslušné pre preskúmanie v oblasti verejného obstarávania. Toto ustanovenie však členským štátom nebráni, aby v prípade potreby takýto opravný prostriedok pre verejných obstarávateľov vo svojich právnych poriadkoch zaviedli.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 55, 7.3.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Gudrun Schwemmer/Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

(Vec C-16/09) ⁽¹⁾

[Sociálne zabezpečenie — Nariadenia (EHS) č. 1408/71 a č. 574/72 — Rodinné dávky — Pravidlá „na zamedzenie súbehu“ — Článok 76 ods. 2 nariadenia č. 1408/71 — Článok 10 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 574/72 — Deti bývajúce v členskom štáte s matkou, ktorá tam spĺňa podmienky poberania rodinných dávok, pričom ich otec, pracujúci vo Švajčiarsku a spĺňajúci a priori podmienky poberania rodinných dávok rovnakého druhu podľa švajčiarskej právnej úpravy, nepodal žiadosť o priznanie týchto dávok]

(2010/C 346/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Gudrun Schwemmer

Žalovaný: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesfinanzhof — Výklad článku 76 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35), ako aj článku 10 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 74, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 83), v zmenenom a doplnenom znení — Určenie štátu, ktorý je povinný priznať rodinné dávky — Pravidlá na zamedzenie súbehu — Deti bývajúce v členskom štáte s matkou, ktorá tam spĺňa podmienky poberania rodinných dávok, pričom ich otec, bývajúci vo Švajčiarsku a spĺňajúci podmienky poberania rodinných dávok rovnakého druhu podľa švajčiarskej právnej úpravy, nepodal zámerne žiadosť o priznanie týchto dávok s cieľom spôsobiť bývalej manželke ujmu — Kindergeld

Výrok rozsudku

Článok 76 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa

pohybujú v rámci spoločenstva, a článok 10 nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup na vykonávanie nariadenia č. 1408/71, zmenených, doplnených a aktualizovaných nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 a zmenených a doplnených nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 z 13. apríla 2005, sa majú vykladať v tom zmysle, že nárok nepodliehajúci podmienkam poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti a vzťahujúci sa na dávky splatné podľa právnej úpravy členského štátu, v ktorom má bydlisko rodič spolu s deťmi, v prospech ktorých sú tieto dávky priznané, sa nemôže čiastočne pozastaviť v situácii, aká je vo veci samej, keď bývalý manžel a druhý rodič uvedených detí má v zmysle právnej úpravy štátu, v ktorom je zamestnaný, nárok na rodinné dávky, a to buď výlučne na základe vnútroštátnej právnej úpravy tohto členského štátu, alebo článku 73 uvedeného nariadenia č. 1408/71, ale v skutočnosti tieto dávky nepoberá, pretože o ne nepožiadala.

(¹) Ú. v. EÚ C 90, 18.4.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeitsgericht Hamburg — Nemecko) — Gisela Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mbH

(Vec C-45/09) (¹)

(Smernica 2000/78/ES — Diskriminácia na základe veku — Zánik pracovnej zmluvy z dôvodu dosiahnutia veku odchodu do dôchodku)

(2010/C 346/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeitsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Gisela Rosenblatt

Žalovaný: Oellerking Gebäudereinigungsges.mbH

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Arbeitsgericht Hamburg — Výklad článku 1 a článku 2 ods. 1 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79) — Zákaz diskriminácie na základe veku — Ustanovenie kolektívnej zmluvy vyhlásenej za všeobecne platnú, stanovujúce automatický zánik pracovnej zmluvy k okamihu, keď zamestnanec dosiahol vek 65 rokov, bez ohľadu na hospodársku, sociálnu alebo demografickú situáciu, alebo na konkrétnu situáciu na trhu práce

Výrok rozsudku

- Článok 6 ods. 1 smernice Rady 2000/78 z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takému vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je § 10 bod 5 všeobecného zákona o rovnosti zaobchádzania (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), na základe ktorého sa za platné považujú ustanovenia o automatickom zániku pracovných zmlúv z dôvodu, že zamestnanec dosiahol vek odchodu do dôchodku, pokiaľ je uvedené ustanovenie objektívne a rozumne odôvodnené legitímnym cieľom týkajúcim sa politiky zamestnanosti a trhu práce a pokiaľ sú prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa primerané a nevyhnutné. Vykonanie tejto možnosti prostredníctvom kolektívnej zmluvy nie je samo osebe vyňaté zo súdneho preskúmania, v súlade s požiadavkami článku 6 ods. 1 uvedenej smernice však musí sledovať legitímny cieľ primeraným a nevyhnutným spôsobom.
- Článok 6 ods. 1 smernice 2000/78 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takému opatreniu, akým je ustanovenie o automatickom zániku pracovných zmlúv pracovníkov, ktorí dosiahli vek odchodu do dôchodku stanovený na 65 rokov, upravené v § 19 bode 8 kolektívnej zmluvy so všeobecnou platnosťou pre zamestnancov podnikov poskytujúcich služby v oblasti upratovania budov (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).
- Články 1 a 2 smernice 2000/78 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát vyhlásil za všeobecne platnú takú kolektívnu zmluvu, akou je zmluva dotknutá vo veci samej, pokiaľ nezbavuje pracovníkov patriacich do jej pôsobnosti ochrany, ktorú im zverujú tieto ustanovenia smerujúce proti diskrimináciám na základe veku.

(¹) Ú. v. EÚ C 102, 1.5.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. októbra 2010 — Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-49/09) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Daň z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Neskoršie pristúpenie členských štátov — Prechodné ustanovenia — Časová pôsobnosť — Uplatnenie zníženej sadzby — Dojčenské odevy a odevné doplnky a detská obuv)

(2010/C 346/15)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: D. Triantafyllou a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)